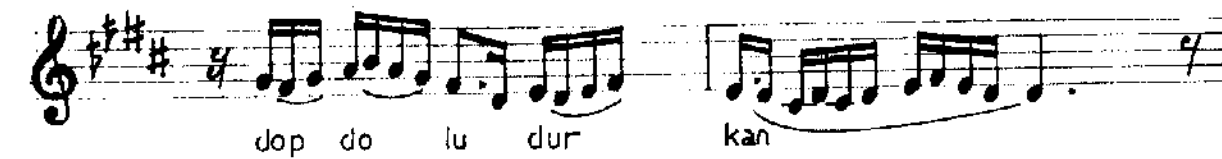
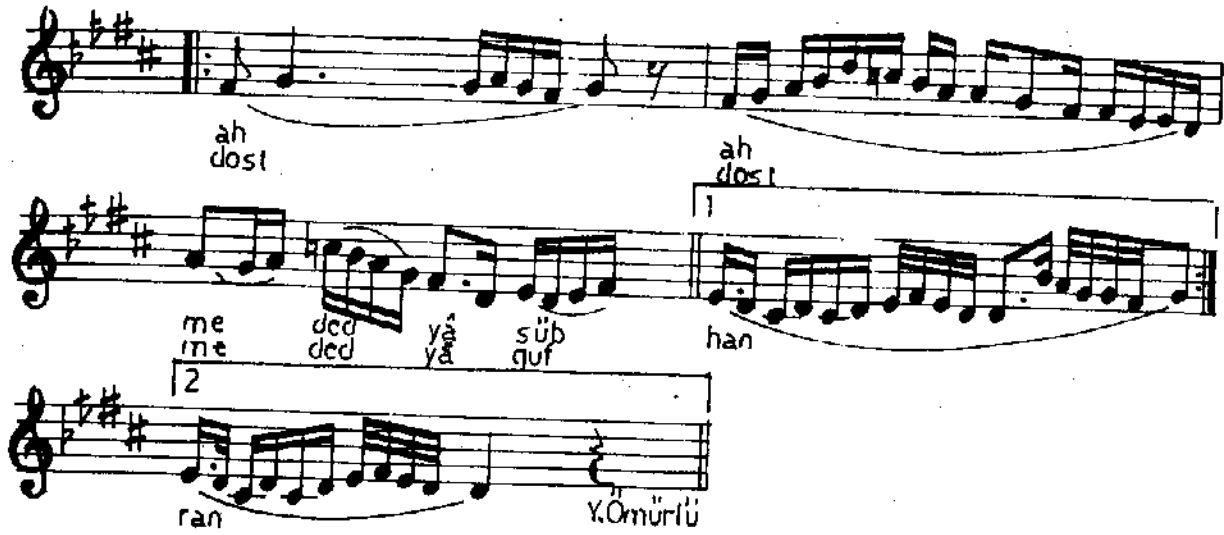

ŞEDD-İ ARABAN
(İlâhî)

DÜYEK

(1) S.N.Ergun; A.g.e., C.II, s.540.

Beni bu nefsim eyledi hayran
Gam mîdır eylesen nâle vü efgan

Bağrımı yar gör onda ne var gör
Derd ü gamınla dopdoludur kan
(Âh âh meded yâ Sübhan
Dost dost meded yâ gufran)

Pervâneler var şem'a yanarlar
Âteş-i aşka sen de yürü yan

Ölmeden ölsem yüzünü görsem
Cânımı versem vaslına kurban

SEYYİD SEYFÎ gel mürşit elin al
Eyleye tâ kim derdine derman⁽¹⁾